Súd:	Okresný súd Komárno
Spisová značka:	17C/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4223201680
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dominika Hudecová PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSKN:2024:4223201680.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno pred sudkyňou JUDr. Dominikou Hudecovou, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, zast.: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS s. r. o., Jesenského 7713/12, Trenčín, IČO: 52471420 proti žalovanej: Slovenská republika Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, v konaní o žalobe o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.289,95 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 31.05.2023 žalobca doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5,000,- € titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu štátnej správy na tom skutkovom základe, že Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, Odbor poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno zo dňa 28.09.2017, ČVS: ORP–420/KN-KN-2016 (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia“), bol žalobca obvinený z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že: „dňa 17. júna 2016 v čase okolo 11.25 hodine v meste B. na D. E. na parcele číslo 3910/5 pri stavebných prácach neodborne zapojil k staveniskovému rozvádzaču predlžovací päťvodičový kábel, na ktorom bola demontovaná zástrčka a spojil odizolované konce vodičov, ochranné a nulovacie, a takto ich napojil do zásuvky v staveniskovom rozvádzači, pričom po takomto zásahu dochádzalo k ohoreniu jednotlivých vodičov, k zvyšovaniu prechodového odporu a nárastu prúdu a pri uvoľnení skrútených vodičov zo zásuvky v stavebnom rozvádzači sa dostávalo týmito vodičmi a jednorazovým vinutím čerpadla studne nebezpečné dotykové napätie na kostry pripojených spotrebičov, teda na ich neživé časti, kde pri dotyku poškodeného, ktorý stál na stavebnom stroji vo vlhkej obuvi, s kovovou častou vysokotlakového čističa značky Kärcher, došlo k smrteľnému zásahu elektrickým prúdom poškodeného F. B..“. Voči vyššie uvádzanému vzneseniu obvinenia podal žalobca sťažnosť, v ktorej trval na tom, že nebola dostatočne preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu a úmrtím poškodeného, nebol dostatočne odôvodnený záver, že by sa poškodený dotkol kovovej časti vysokotlakového čističa značky Kärcher, a že znalecký posudok znaleckej organizácie Expert Group, k. s., č. 146/2016 zo 14. decembra 2016, nemá žiadnu výpovednú hodnotu, lebo nevychádzal zo skutkových okolností a z vyšetrovacieho spisu nevyplýval dostatočne odôvodnený záver, čo bolo zdrojom elektrického prúdu, ktorým bol spôsobený pracovný úraz. Žalobca sťažnosť doplnil písomným podaním z 11. decembra 2017, ktorým poukazoval na zlý technický stav

vibračného zhutňovača v čase skutku. Uznesením Okresnej prokuratúry v Komárne zo dňa 27.12.2017, č.k. 2Pv 317/16/4401-28, bola sťažnosť žalobcu zamietnutá, nakoľko námestník Okresnej prokuratúry v Komárne mal za to, že sťažnosť nie je dôvodná. Dňa 03.04.2018 podal žalobca Generálnemu prokurátorovi SR návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní podľa ustanovenia § 363 a nasl. zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov („ďalej len „Trestný poriadok"), nakoľko mal za to, že došlo k porušeniu zákona, a taktiež mal za to, že bol porušený zákon v priebehu konania, ktoré predchádzalo vyššie uvádzaným vydaným rozhodnutiam v prípravnom konaní. Podaním č. IV Pz 100/18/1000-6 zo dňa 24.05.2018 bol žalobca upovedomený, že zo strany generálnej prokuratúry neboli zistené dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia povereného príslušníka a ani námestníka okresnej prokuratúry. Žalobca taktiež podal písomné stanovisko k trestnému konaniu zo dňa 29.03.2019, v ktorom uvádzal dôvody na zastavenie trestného stíhania, nakoľko mal za to, že na podklade zistených skutočností pred začatím trestného stíhania a počas prípravného konania nie je možné jednoznačne a odôvodnene vyvodiť záver, že sa obvinený dopustil trestného činu, tak ako sa mu kladie za vinu. Následne bola na Okresný súd Komárno voči žalobcovi podaná obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, č.k. 2Pv 317/16/440- 59, zo dňa 11. júna 2019, na základe ktorej bol žalobca obžalovaný z prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Dňa 24.06.2019 bol voči žalobcovi vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Komárno, č.k. 17T/33/2019-398, na základe ktorého bol žalobca uznaný vinným. Voči predmetnému trestnému rozkazu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odpor zo dňa 03.07.2019, na základe ktorého žiadal vo veci nariadiť hlavné pojednávanie, nakoľko mal za to, že na podklade zistených skutočností nie je možné vyvodiť záver, že by sa dopustil trestného činu, tak ako sa mu kladie za vinu. Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 26.05.2021, č.k. 17T/33/2019 – 581, bol žalobca oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Voči vyššie identifikovanému rozsudku podala Okresná prokuratúra Komárno odvolanie a dňa 20.07.2021 doplnila písomné odôvodnenie odvolania, keďže mala za to, že všetky dôkazy, ktoré boli v predmetnej trestnej veci zadovážené a vykonané, preukazujú vinu žalobcu. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.01.2022, č.k. 2To/52/2021-635, bolo odvolanie Okresnej prokuratúry Komárno zamietnuté, keďže odvolací súd mal za to, že podané odvolanie nebolo dôvodné. Žalobca podal dňa 07.09.2022 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a domáhal sa refundácie sumy v celkovej výške 8.290,- €, pozostávajúcej zo sumy skutočnej škody vo výške 3.290,- € (náklady na obhajobu a právne zastupovanie) a zo sumy nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- €. Žiadosť žalobcu bola Generálnou prokuratúrou SR vedená pod č. VI/4 Gc 94/22/1000-9. O vybavení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol žalobca upovedomený písomne listom zo dňa 19.01.2023. Generálna prokuratúra SR preskúmala predmetnú vec a žalobcovi oznámila, že uplatnený nárok čiastočne uznáva a uspokojí v časti náhrady trov obhajoby v sume 3.106,12 €. Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € označila Generálna prokuratúra SR za nepreukázaný a odmietla ho žalobcovi uhradiť. So závermi Generálnej prokuratúry SR o nepreukázaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Vedením trestného stíhania a následným šírením nepravdivých informácii počas trestného konania bolo značne zasiahnuté do psychickej sféry žalobcu a do jeho osobnostných práv. Uvedené malo negatívny dopad na jeho súkromný a spoločenský život. Žalobca veľmi ťažko znášal trestné stíhanie za usmrtenie vlastného dieťaťa. Celkový tlak zo vzneseného obvinenia, výsluchov, vykonávaných znaleckých posudkov, podania obžaloby a samotného vedenia trestného stíhania voči klientovi trval viac ako 5 rokov. Počas tohto obdobia nezákonného stíhania bol žalobca opakovane konfrontovaný s udalosťou, ktorá ho pripravila o dieťa. Bol predvolávaný na procesné úkony pred orgánmi činnými v trestnom konaní a pred súdmi a musel opakovane vypovedať o priebehu tejto tragédie. Žalobca počas 5 rokov trestného konania čelil obvineniu, že práve jeho konaním došlo k usmrteniu vlastného syna. Je nespochybniteľné, že takéto nezákonné stíhanie sa vážne odrazilo na psychike žalobcu, na jeho rodinnom, súkromnom ale aj pracovnom živote. Nezákonné stíhanie klienta preto preukázateľne zakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Z prezentovaných dôvodov považoval právny zástupca žalobcu závery Generálnej prokuratúry SR vo vzťahu k nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za nesprávne. Na základe popísaného skutkového stavu je zrejmé, že trestné stíhanie vedené proti žalobcovi bolo ukončené oslobodením spod obžaloby Okresnej prokuratúry Komárno, a to z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa skutok stal. Právny zástupca žalobcu má za to, že na podklade uznesenia o vznesení obvinenia voči žalobcovi povereným príslušníkom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, Odbor poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno zo dňa 28.09.2017, ČVS: ORP – 420/KN-KN-2016 v spojitosti s následne podanou obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno

zo dňa 11. júna 2019 č.k. 2Pv 317/16/440- 59, došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu. Orgán verejnej moci (Okresná prokuratúra Komárno) je preto zodpovedný za nemajetkovú ujmu, ktorá žalobcovi vznikla. Titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody žalobca domáha, spočíva v nezákonnom trestnom stíhaní, ktoré trvalo takmer 5 rokov, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 26.05.2021, č.k. 17T/33/2019 – 581, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.01.2022, č.k. 2To/52/2021-635, bol žalobca oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 Zákona, keďže samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným zadosťučinením vzhľadom na spôsobenú ujmu. Žalobca bol nezákonne stíhaný v období od 28.09.2017 do 12.01.2022, t. j. takmer 5 rokov. Vedenie trestného stíhania zasiahlo do všetkých sfér jeho života, keďže musel čeliť nezákonnému obvineniu z usmrtenia vlastného syna. Počas tohto obdobia bol orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi predvolávaný na procesné úkony a musel opakovane vypovedať o okolnostiach najtragickejšej udalosti svojho života. Tieto skutočnosti výrazne ovplyvnili psychiku žalobcu a zmenili jeho osobnosť. Žalobca sa uzavrel pred okolitým svetom, čo sa negatívne odrazilo aj v rodinných vzťahoch a súkromnom živote. Žalobca bol uznaný aj za práceneschopného na odporučenie psychiatra, pretože po tragickej smrti syna trpel anhedoniou, apatiou, hypobuliou, dyssomniou. Na odporučenie psychologičky určité obdobie navštevoval aj psychiatrickú ambulanciu pre úzkostnú symptomatiku v rámci adaptačnej poruchy po tragédii v rodine (adaptačná porucha). Nedokáže sa tešiť zo života, je plačlivý a každý deň navštevuje hrob svojho syna.

2. Navyše, nezákonné obvinenie značne ovplyvnilo aj verejnú mienku o žalobcovi. Na základe vyššie prezentovaných skutočností má právny zástupca žalobcu za to, že len konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením za vzniknutú nenapraviteľnú ujmu a žalobca má nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Vedením trestného stíhania a následným šírením nepravdivých informácii počas trestného konania bolo totiž značne zasiahnuté do psychickej sféry žalobcu a do jeho osobnostných práv, čo malo negatívny dopad na jeho súkromný a spoločenský život. Žalobca veľmi ťažko znášal vedenie trestného stíhania za smrť vlastného syna. Tlak zo vzneseného obvinenia, podania obžaloby a celkového vedenia trestného stíhania voči klientovi trval takmer 5 rokov, čo sa negatívne odrazilo na psychike žalobcu. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy potvrdzuje okrem vyššie citovaného Zákona vo svojom rozhodnutí zo dňa 30. 9. 2020, sp. zn. 6Cdo/152/2018, aj Najvyšší súd SR, ktorý uvádza, že vedenie trestného stíhania na základe nezákonného uznesenia o jeho začatí (bez ohľadu na to, či bolo vydané za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. alebo za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z.) odôvodňuje s ohľadom najmä na čl. 46 ods. 3 ústavy a čl. 36 ods. 3 listiny právo na náhradu nemajetkovej ujmy takto stíhanej osoby, pokiaľ jej táto v príčinnej súvislosti s vedením trestného stíhania vznikla. Na základe vyššie uvedeného si žalobca uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000,- €. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 17 ods. 2 Zákona sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje; závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo; závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote; závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení (§ 17 ods. 3 Zákona). Právny zástupca žalobcu opakovane podotýka, že žalobca bol počas 5 rokov vystavený nezákonnému trestnému stíhaniu za smrť vlastného dieťaťa. Počas tohto obdobia bol orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi predvolávaný na procesné úkony a musel opätovne vypovedať o okolnostiach najtragickejšej udalosti svojho života. Domnieva sa preto, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € je primeraný a dôvodný. Aj napriek tomu, že k posudzovaniu výšky náhrady nemajetkovej ujmy nie je možné pristupovať paušálne, pre zabezpečenie právnej istoty je nevyhnutné postupovať v obdobných sporoch jednotne. Poukázal na súdne rozhodnutia, v ktorých súdy v konaniach o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné stíhanie priznali nárok v obdobnej sume (napr.: rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.8.2016, sp. zn. 14 Co/433/2015; rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.9.2016, sp. zn. 12 Co/133/2014; rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.10.2016, sp. zn. 16 Co/63/2016; rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 9.3.2017, sp. zn. 16 Co/104/2016; rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.3.2017, sp. zn. 6 Co/322/2016 a ďalšie). Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.8.2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019, v zmysle ktorého: „Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné; ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie každej fyzickej osoby sudcom

nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad; také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu a pôsobí mnohokrát veľmi cynicky, bez citu pre elementárnu spravodlivosť, alebo absencie postupu podľa pravidla, podľa ktorého „nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe“. Za situácie, kedy žalobca nie je schopný presne určiť a preukázať výšku škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pričom však preukáže a odôvodní, že mu taká škoda vznikla, nemôže odvolací súd rozhodnúť, že mu preto škoda nebude vôbec priznaná, alebo že medzi protiprávnym konaním žalovaného a vzniknutou škodou nie je príčinná súvislosť. V takejto situácii má určiť výšku vzniknutej škody podľa spravodlivého uváženia a jednotlivých okolností prípadu.“.

3. Žalovaná dňa 19.07.2023 doručila súdu podanie, v ktorom sa vyjadrila k žalobe a uviedla, že žalobca žiada náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000,- €, a to z dôvodu, že trestné stíhanie vedené proti nemu bolo ukončené oslobodením spod obžaloby. Má za to, že na podklade uznesenia o vznesení obvinenia voči nemu povereným príslušníkom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Komárne, Odboru poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno z 28.09.2017, ČVS: ORP-420/KN-KN-2016 v spojitosti s následne podanou obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno z 11.06.2019 sp. zn. 2Pv 317/16/4401–59, došlo k zásahu do jeho osobnostných práv. Nezákonné trestné stíhanie trvalo takmer päť rokov, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 17T/33/2019-581 z 26.05.2021 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu Nitra sp. zn. 2To/52/2021-635 z 12.01.2022 bol spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Nemajetkovú ujmu v sume 5000,- € žalobca odôvodňuje tým, že vedenie trestného stíhania zasiahlo do všetkých jeho sfér života, keďže musel čeliť nezákonnému obvineniu z usmrtenia svojho syna. Počas tohto obdobia bol orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi predvolávaný na procesné úkony a musel opakovane vypovedať o okolnostiach najtragickejšej udalosti života. Tieto skutočnosti výrazne ovplyvnili jeho psychiku a zmenili jeho osobnosť. Uzavrel sa pred okolitým svetom, čo sa negatívne odrazilo aj v rodinných vzťahoch a súkromnom živote. Je plačlivý a nedokáže sa tešiť zo života. K týmto skutočnostiam žalobcu žalovaná uviedla, že išlo o trestné stíhanie jeho osoby, ktorý neodbornou manipuláciou s elektrickými nástrojmi pri stavebných prácach mal spôsobiť pracovný úraz a v jeho dôsledku usmrtenie svojho syna F. B.. Žalobca bol oslobodený spod obžaloby prokurátora, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Aj keď sa priznal k neodbornej manipulácii s elektrickým vedením, súd nepovažoval za preukázané, že takéto neodborné konanie bolo priamym dôvodom pracovného úrazu s následkom smrti F. B.. Žalobca svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňuje len všeobecne, tvrdením o negatívnom vplyve trestného stíhania na osobný život a na súkromie, pričom zdôrazňuje, že za nemajetkovú ujmu sa považuje určitá náhrada za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu vo sfére fyzickej osoby. Žalobca však neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti preukazujúce negatívny dopad trestného stíhania na jeho osobný, súkromný život, t. j. negatívny dopad trestného stíhania, nie samotného skutku a jeho následku. Jeho tvrdenia sú všeobecného charakteru, sú subjektívne a navyše bez akýchkoľvek podkladov, na základe ktorých by bolo možné objektívne posúdiť opodstatnenosť výšky žalovanej nemajetkovej ujmy. Na všeobecne poukázané skutočnosti žalobcu, že sa uzavrel pred okolitým svetom, čo sa negatívne odrazilo aj v rodinných vzťahoch a súkromnom živote, že je plačlivý a nedokáže sa tešiť zo života je potrebné uviesť, že tieto skutočnosti sú následkom a dopadom samej skutočnosti a dôsledkom tragickej udalosti, teda úmrtia jeho syna, pri ktorej žalobca bol. Žalobcom nie je preukázané, že ujma vznikla výlučne trestným stíhaním a tieto negatívne dôsledky by žalobca nepociťoval, ak by k trestnému stíhaniu nedošlo. Skutočnosť, že v súčasnosti platná a účinná legislatívna úprava vylučuje možnosť náhrady trov obhajoby osobe, ktorá bola oslobodená spod obžaloby, nemôže byť obchádzaná uplatňovaním nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorý má naprávať jednoznačný nezákonný postup, pričom nezákonnosť musí byť s poukazom na ustanovenie § 6 odsek 1 tohto predpisu výslovne konštatovaná príslušným orgánom. Za nezákonné možno považovať len také rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré nemalo zákonný podklad už v čase jeho vydania, a nie také rozhodnutie, ktoré síce bolo v čase jeho vydania zákonným rozhodnutím, ale na základe dokazovania vykonaného po jeho vydaní bol v trestnom konaní ustálený iný záver. Žalobca bol v trestnej veci trestne stíhaný od 28.09.2017 do 12.01.2022, t. j. 4 roky, 3 mesiace a 2 týždne. Právna kvalifikácia skutku kladeného mu za vinu sa počas celého priebehu trestného stíhania nemenila. Za prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona možné potrestať páchateľa trestom odňatia slobody až na tri roky. Pri prevahe poľahčujúcich okolností hrozil žalobcovi trest odňatia slobody vo výmere až dva roky. Proti žalobcovi neboli v priebehu trestného konania realizované žiadne procesné úkony zasahujúce do jeho základných ľudských práv a slobôd. U žalobcu nebola vykonávaná domová prehliadka, odpočúvanie a nebol podrobovaný zdravotným vyšetreniam. Pokiaľ orgány činné v trestnom

konaní aplikujú ustanovenia Trestného poriadku a postupujú počas trestného stíhania v súlade so zákonom, nejde o neoprávnený zásah do práv obvineného. Pri objasňovaní trestných činov prevláda nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby vyšší záujem na tom, aby bol trestný čin riadne zistený a jeho páchateľ (pôvodca) podľa zákona spravodlivo potrestaný. Zatiaľ, čo pre vznesenie obvinenia postačuje dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin a kto je jeho páchateľom, istota bez všetkých pochybnosti je podmienkou až pre vynesenie rozsudku. Nie je preto možné simplifikovať proces posúdenia predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. prezumovaním záveru, že skutočnosť, že proti jedincovi bolo vedené trestné stíhanie, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, automaticky znamená odôvodnenosť jeho nároku na náhradu škody. Orgány činné v trestnom konaní pri vydaní uznesenia o vznesení obvinenia, ako aj pri podaní obžaloby postupovali v súlade s právnymi predpismi, pričom žalobcom opak preukázaný nebol. Vzhľadom na vyššie uvedené preto nie je možné považovať postup orgánov činných v trestnom konaní za nesprávny úradný postup v zmysle § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z., v dôsledku takéhoto postupu nemohla žalobcovi vzniknúť ani škoda, túto v žalobe ani žiadnym spôsobom nepreukázal, preto žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 28.08.2023, uviedol, že nemajetkovou ujmou je taká ujma, ktorá sa premieta do psychickej sféry subjektu a zmyslom jej náhrady je zmiernenie nepriaznivého následku neoprávneného zásahu a poskytnutie účinnej ochrany osobnosti, najmä jej dôstojnosti, dobrej povesti, súkromia a rodinného života. Zásah do osobnostnej sféry žalobcu je nepochybný, keďže už len sama skutočnosť, že sa voči nevinnému človeku vedie trestné konanie, je nesmierne psychicky zaťažujúca. V dôsledku vedeného trestného konania, výsluchov, podania obžaloby, účasti konania pred súdom pociťoval žalobca psychickú záťaž, stres. Rovnako uviedol, že je potrebné si uvedomiť, že zažil najväčšiu stratu, akú môže rodiča v živote poskytnúť, pričom orgány činné v trestnom konaní ho nezákonne vinili za smrť svojho dieťaťa. V tomto smere poukázali na intenzívny negatívny dopad na prežívanie žalobcu danej situácie, keď sa trestným konaním cítil nesmierne ponížený, zneuctený, mal obavy zo spoločenských akcií, vyhýbal sa ľuďom, trpel neistotou o postoji okolia voči nemu, mal pocity, že všetci o ňom hovoria ako o zločincovi. Dôsledky pociťovali aj blízki žalobcu. Trestné konanie tak zanechalo vážne následky na psychickej pohode žalobcu. Z uvedených dôvodov považuje požadovanú výšku nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € za primeranú. Na tomto mieste opätovne odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.8.2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019, v zmysle ktorého: „Každé trestné stíhanie negatívne ovplyvňuje spoločenský, pracovný a osobný život stíhaného, a to bez ohľadu na jeho výsledok, teda aj je spôsobilé bez ďalšieho vyvolať vznik nemajetkovej ujmy najmä v takom prípade, ak sa preukáže, že bolo od začiatku nezákonné; ide o zodpovednosť absolútne objektívnu a za výsledok trestného konania vo veci samej, čím je založená zodpovednosť štátu za škodu obvineného spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia.“ Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy za nezákonné trestné stíhanie každej fyzickej osoby sudcom nesvedčí bagatelizovanie závažnosti ujmy priznávaním neprimerane nízkych, resp. žiadnych náhrad; také rozhodovanie treba považovať za obchádzanie zákona i jeho účelu a pôsobí mnohokrát veľmi cynicky, bez citu pre elementárnu spravodlivosť, alebo absencie postupu podľa pravidla, podľa ktorého „nerob druhému to, čo nechceš, aby robili tebe“. Opakovane podotkol, že žalobca bol počas takmer 5 rokov vystavený nezákonnému trestnému stíhaniu za smrť vlastného dieťaťa. Tvrdenie žalovanej, že „pokiaľ orgány činné v trestnom konaní aplikujú ustanovenia Trestného poriadku a postupujú počas trestného stíhania v súlade so zákonom, nejde o neoprávnený zásah do práv obvineného. Pri objasňovaní trestných činov prevláda nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby vyšší záujem na tom, aby bol trestný čin riadne zistený a jeho páchateľ (pôvodca) podľa zákona spravodlivo potrestaný. Zatiaľ čo pre vznesenie obvinenia postačuje dôvodné podozrenie, že bol spáchaný trestný čin a kto je jeho páchateľom, istota bez všetkých pochybnosti je podmienkou až pre vynesenie rozsudku. Nie je preto možné simplifikovať proces posúdenia predpokladov pre priznanie nároku na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. prezumovaním záveru, že skutočnosť, že proti jedincovi bolo vedené trestné stíhanie, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, automaticky znamená odôvodnenosť jeho nároku na náhradu škody“ žalobca považuje za nesprávne, nemajúce oporu v ustálenej rozhodovacej praxi a za výlučne účelové pre obranu žalovaného v tomto súdnom konaní. Poukázal na vyjadrenie žalovaného v zastúpení Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky zo dňa 19.01.2023 k žiadosti žalobcu zo dňa 07.09.2022 o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorou žalovaný uznal nárok žalobcu na náhradu skutočnej škody spočívajúcej v trovách obhajoby (náhradu trov obhajoby ako skutočnej škody v sume 3.106,12 €), v ktorom nadriadený prokurátor výslovne uviedol, že: „Generálna prokuratúra Slovenskej republiky uvedenú sumu zaplatí A. B. prevodom na bankový účet

špecifikovaný v žiadosti. Právnym dôvodom odškodnenia je nezákonné trestné stíhanie poškodeného.“ V zmysle citovaného je teda zrejmé, že vyššie uvedená argumentácia žalovaného je v rozpore s právnym názorom nadriadeného orgánu konajúceho v mene Slovenskej republiky. Preto nemôže, podľa jeho názoru, obstáť. Nad rámec rozhodnutí najvyšších súdnych autorít uvedených v podanej žalobe, poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 320/2016 zo dňa 07.07.2016, ktorý možno aplikovať v tomto konkrétnom prípade, a ktorý uvádza, že: „Doterajšia súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená, a dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.“

5. Žalovaná dorueila súdu doa 14.09.2023 podanie, v ktorom sa vyjadrila k podaniu žalovaného k žalobe z 28.08.2023, ku ktorému uviedla, že sa pridržiava a trvá na stanovisku uvedenom vo vyjadrení z 18.07.2023 a navrhla súdu v predmetnej veci nariadi? pojednávanie, nako3ko strany v konaní majú na vec rôzny právny názor.

6. Súd ureil pojednávanie na deo 07.02.2024, na ktoré sa ustanovil právny zástupca žalobcu a poverená zástupkyoa žalovanej. Právna zástupkyoa žalobcu na pojednávaní uviedla, že sa pridržiava podanej žaloby a neskoršieho písomného vyjadrenia. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je daný. Žiadaná výška nemajetkovej ujmy vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, ktoré predložili spolu s podanou žalobou. K samotnému nároku uplatnenému žalobou uviedla, že zásah do osobnostnej sféry žalobcu je znaený a nepochybný, a uplatoovaná nemajetková ujma, ktorá sa premietla do jeho psychickej a fyzickej sféry a ktorej zmyslom je zmiernenie nepriaznivého následku neoprávneného zásahu a poskytnutie úeinnej ochrany osobnosti, je opodstatnená a tiež požadovaná výška nemajetkovej ujmy je adekvátna, najmä s oh3adom na to, akými útrapami si žalobca musel prejs? poeas trestného konania, kde mu bola kladená vina a trest za usmrtenie svojho vlastného syna. Smr? eloveka ako taká je ve3mi traumatizujúca, psychicky vyeerpávajúca a to ešte viac, ak sa jedná o smr? príbuzného. Trestné stíhanie a s tým súvisiace trestné konanie bolo pre žalobcu znieujúce, nako3ko prišiel o milovaného a milujúceho syna, eo samo o sebe je ve3mi nároené pre každého rodiea, nieto ešte by? za jeho smr? trestne stíhaný, vyšetrovaný a neustále konfrontovaný s obvinením že jeho smr? zavinil, aj kei len z nedbanlivosti. Konajúci súd, a následne aj odvolací súd žalobcu po vykonaní všetkých dôkazov oslobodili, avšak skutoenos?, že mu orgány einné v trestnom konaní dávali za vinu smr? jeho syna bude nies? na svojich pleciach ako doživotné bremeno. Dôkazom toho je aj fakt, že sa nemohol zúeastni? na dnešnom pojednávaní, pretože len pomyslenie na to, že má stá? pred súdom a rozpráva? o nezákonnom stíhaní za usmrtenie svojho syna, mu spôsobuje psychické útrapy. Je zrejmé, že trestne stíhanie zaeaté a vedené proti žalobcovi bolo ukoneené oslobodením spod obžaloby podanej Okresnou prokuratúrou Komárno z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Titul, z ktorého sa nárok na náhradu škody žalobca domáha, spoeíva v nezákonnom trestnom stíhaní, ktoré trvalo viac ako 5 rokov, ako aj v uvádzanom uznesení o vznesení obvinenia voei žalobcovi zo doa 28.09.2017. prieom rozsudkom Okresného súdu Komárno zo doa 26.05.2021, sp. zn. 17T/33/2019 bol žalobca oslobodený v celom rozsahu spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Voei identifikovanému rozsudku podala Okresná prokuratúra Komárno odvolanie, doa 20.07.2021. ktoré Krajský súd v Nitre Uznesením zo doa 12.01.2022, sp. zn. 2To/52/2021-635 zamietol ako nedôvodné. Oh3adne nároku na náhradu nemajetkovej ujmy uviedla, že nemajetkovou ujmou je taká ujma, ktorá sa premieta do psychickej sféry subjektu a zmyslom jej náhrady je zmiernenie nepriaznivého následku neoprávneného zásahu a poskytnutie úeinnej ochrany osobnosti, najmä jej dôstojnosti, dobrej povesti, súkromia a rodinného života. Zásah do osobnostnej sféry žalobcu je nepochybný, keiže už len sama skutoenos?, že sa voei nevinnému eloveku vedie trestné konanie je nesmieme psychicky za?ažujúca. V dôsledku vedeného trestného konania výsluchov, podania obžaloby, úeasti konania pred súdom poci?oval žalobca psychickú zá?až, stres. Zažil najväešiu stratu, akú môže rodiea v živote postretnú?, prieom orgány einné v trestnom konaní ho nezákonne vinili za smr? svojho die?a?a. V tomto smere poukázala na intenzívny negatívny dopad na prežívanie žalobcu danej situácie, kei sa trestným konaním cítil nesmierne ponížený, zneuctený, mal obavy zo spoloeenských akcií, vyhýbal sa 3uiom, trpel neistotou o postoji okolia voei nemu, mal pocity, že všetci

o oom hovoria ako o zloeincovi. Dôsledky poci?ovali aj blízki žalobcu. Trestné konanie tak zanechalo vážne následky na psychickej pohode žalobcu výrazne ovplyvnilo psychiku žalobcu a zmenilo jeho osobnos?. Žalobca sa uzavrel pred okolitým svetom, eo sa negatívne odrazilo aj v rodinných vz?ahoch a súkromnom živote. Žalobca bol uznaný aj za práceneschopného na odporueenie psychiatra, pretože po tragickej smrti syna trpel anhedoniou, apatiou, hypobuliou. dyssomniou. Na odporueenie psychologieky ureité obdobie navštevoval aj psychiatrickú ambulanciu pre úzkostnú symptomatiku v rámci adaptaenej poruchy po tragédii v rodine (adaptaená porucha). Z uvedených dôvodov považuje požadovanú výšku nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € za primeranú a na základe vykonaného dokazovania navrhla, aby konajúci súd rozhodol v súlade so žalobným návrhom a priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to aj v prípade, ak súd nerozhodne o priznaní nemajetkovej ujmy v peniazoch v celom uplatnenom rozsahu v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, ktorú predložili k žalobe, a to konkrétne: Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. L ÚS 320/2016 zo doa 07.07.2016: Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo doa 27.8.2019, sp. zn. 4Cdo/125/2019, Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo doa 30. 9. 2020, sp. zn. 6Cdo/l52/2018, Rozsudok Krajského súdu v Treneíne zo doa 25.03.2010, sp. zn. 3Co 118/2008; Nález Ústavného súdu ER zo doa 31.03.2005, sp. zn. I. ÚS 554/04; Uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/66/2018 zo doa 21.11.2018. Na rozhodnutia skoneené oslobodzujúcim rozsudkom sa má prihliada? v zmysle náhrady nemajetkovej ujmy rovnako, ako keby išlo o nezákonné rozhodnutia, o eom svedeí aj rozhodnutie KS v BB sp. zn. 16Co/226/2007. Poverená zástupkyoa žalovanej na pojednávaní uviedla, že sa pridržiava vyjadrenia dorueeného súdu doa 18.07.2023 a uviedla, že žalobca svoj nárok a náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil len všeobecne tvrdením o negatívnom vplyve trestného stíhania na jeho osobný život a na jeho súkromie, avšak do dnešného doa neuviedol žiadne konkrétne skutoenosti preukazujúce negatívny dopad trestného stíhania na jeho osobný, súkromný život, t. j. negatívny dopad trestného stíhania, a nie samotného skutku a jeho následku. Uviedla, že bude potrebné preukáza? aj to, že jeho zdravotný stav, ktorý stále pretrváva, je následkom trestného stíhania alebo skutoenosti, že bol prítomný a videl na vlastné oei smr? jeho syna, ei nie je následkom trestného stíhania alebo samotného faktu smrti syna. Jeho tvrdenia sú všeobecného charakteru bez doloženia podkladov, na základe ktorých by bolo možné objektívne posúdi? opodstatnenos? žalovanej výšky nemajetkovej ujmy. Žalovaná nemôže prihliada? len na subjektívne, ve3mi všeobecné tvrdenie žalobcu o negatívnom dopade trestného stíhania na jeho súkromný a rodinný život. Vzh3adom na uvedené žiadala žalobu zamietnu?. Žalobca vo svojej žalobe nárok odôvodouje nielen negatívnym vplyvom trestného stíhania na svoj psychický stav, ale aj na rodinný, súkromný a pracovný život. Poeas trestného stíhania sa právna kvalifikácia skutku nemenila a voei žalobcovi neboli v priebehu trestného konania realizované žiadne procesné úkony, ktoré by zasahovali do jeho základných 3udských práv a slobôd, tak napr. nebola uoho vykonávaná domová prehliadka, odpoeúvanie, ani nebol podrobený zdravotným prehliadkam. Priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch sa vyžaduje významná ujma, ktorou však nemôže by? len samotné vedenie trestného stíhania alebo jeho dažka, ale je možné ju prizna? len vo výnimoených prípadoch.

7. Vo veci po oboznámení sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis, a to najmä: Žiados? o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody e. l. 16, odpovei GP e. l. 28, výpis zo zdravotnej karty pacienta e. l. 30, lekárske správy e. l. 32, 34-35, potvrdenie o nemocenských dávkach e. l. 35-36, rozsudky súdov vyššieho stupoa e. l. 37-99, prehlásenie e. l. 149 a iné a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

8. Uznesením povereného príslušníka Okresného riadite3stva Policajného zboru v Komárne, Odbor poriadkovej polície, Obvodného oddelenia Policajného zboru Komárno zo doa 28.09.2017, EVS: ORP–420/KN-KN-2016 (ialej len „uznesenie o vznesení obvinenia“), bol žalobca obvinený z preeinu usmrtenia pod3a § 149 odsek 1 zákona e. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ialej len „Trestný zákon“), ktorý mal spácha? na tom skutkovom základe, že: „doa 17. júna 2016 v ease okolo 11.25 hodine v meste Komárno na Hadovskej ceste na parcele eíslo 3910/5 pri stavebných prácach neodborne zapojil k staveniskovému rozvádzaeu predlžovací pä?vodieový kábel, na ktorom bola demontovaná zástreka a spojil odizolované konce vodieov, ochranné a nulovacie, a takto ich napojil do zásuvky v staveniskovom rozvádzaei, prieom po takomto zásahu dochádzalo k ohoreniu jednotlivých vodieov, k zvyšovaniu prechodového odporu a nárastu prúdu a pri uvo3není skrútených vodieov zo zásuvky v stavebnom rozvádzaei sa dostávalo týmito vodiemi a jednorazovým vinutím eerpadla studne nebezpeené dotykové napätie na kostry pripojených spotrebieov, teda na ich neživé easti, kde pri dotyku poškodeného, ktorý stál na stavebnom stroji vo vlhkej obuvi, s kovovou eastou vysokotlakového eistiea znaeky Kärcher, došlo k smrte3nému zásahu elektrickým prúdom poškodeného F. B..“. Voei vyššie uvádzanému vzneseniu obvinenia podal žalobca s?ažnos?, v ktorej trval na tom, že nebola dostatoene preukázaná príeinná súvislos? medzi konaním žalobcu a úmrtím poškodeného,

nebol dostatoene odôvodnený záver, že by sa poškodený dotkol kovovej easti vysokotlakového eistiea znaeky Kärcher, a že znalecký posudok znaleckej organizácie Expert Group, k. s., e. 146/2016 zo 14. decembra 2016, nemá žiadnu výpovednú hodnotu, lebo nevychádzal zo skutkových okolností a z vyšetrovacieho spisu nevyplýval dostatoene odôvodnený záver, eo bolo zdrojom elektrického prúdu, ktorým bol spôsobený pracovný úraz. Žalobca s?ažnos? doplnil písomným podaním z 11. decembra 2017, ktorým poukazoval na zlý technický stav vibraeného zhutoovaea v ease skutku. Uznesením Okresnej prokuratúry v Komárne zo doa 27.12.2017, e.k. 2Pv 317/16/4401-28, bola s? ažnos? žalobcu zamietnutá, nako3ko námestník Okresnej prokuratúry v Komárne mal za to, že s? ažnos? nie je dôvodná. Doa 03.04.2018 podal žalobca Generálnemu prokurátorovi SR návrh na zrušenie právoplatných rozhodnutí v prípravnom konaní pod3a ustanovenia § 363 a nasl. zákona e. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov („ialej len „Trestný poriadok"), nako3ko mal za to, že došlo k porušeniu zákona, a taktiež mal za to, že bol porušený zákon v priebehu konania, ktoré predchádzalo vyššie uvádzaným vydaným rozhodnutiam v prípravnom konaní. Podaním e. IV Pz 100/18/1000-6 zo doa 24.05.2018 bol žalobca upovedomený, že zo strany generálnej prokuratúry neboli zistené dôvody na zrušenie napadnutého uznesenia povereného príslušníka a ani námestníka okresnej prokuratúry. Žalobca taktiež podal písomné stanovisko k trestnému konaniu zo doa 29.03.2019, v ktorom uvádzal dôvody na zastavenie trestného stíhania, nako3ko mal za to, že na podklade zistených skutoeností pred zaeatím trestného stíhania a poeas prípravného konania nie je možné jednoznaene a odôvodnene vyvodi? záver, že sa obvinený dopustil trestného einu, tak ako sa mu kladie za vinu. Následne bola na Okresný súd Komárno voei žalobcovi podaná obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Komárno, e.k. 2Pv 317/16/440- 59, zo doa 11. júna 2019, na základe ktorej bol žalobca obžalovaný z preeinu usmrtenia pod3a § 149 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spácha? na tom skutkovom základe, ako bolo uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Doa 24.06.2019 bol voei žalobcovi vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Komárno, e.k. 17T/33/2019-398, na základe ktorého bol žalobca uznaný vinným. Voei predmetnému trestnému rozkazu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odpor zo doa 03.07.2019, na základe ktorého žiadal vo veci nariadi? hlavné pojednávanie, nako3ko mal za to, že na podklade zistených skutoeností nie je možné vyvodi? záver, že by sa dopustil trestného einu, tak ako sa mu kladie za vinu. Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo doa 26.05.2021, e.k. 17T/33/2019 – 581, bol žalobca oslobodený spod obžaloby v celom rozsahu, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal. Voei vyššie identifikovanému rozsudku podala Okresná prokuratúra Komárno odvolanie a doa 20.07.2021 doplnila písomné odôvodnenie odvolania, keiže mala za to, že všetky dôkazy, ktoré boli v predmetnej trestnej veci zadovážené a vykonané, preukazujú vinu žalobcu. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo doa 12.01.2022, e.k. 2To/52/2021-635, bolo odvolanie Okresnej prokuratúry Komárno zamietnuté, keiže odvolací súd mal za to, že podané odvolanie nebolo dôvodné. Žalobca podal doa 07.09.2022 žiados? o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a domáhal sa refundácie sumy v celkovej výške 8.290,- €, pozostávajúcej zo sumy skutoenej škody vo výške 3.290,- € (náklady na obhajobu a právne zastupovanie) a zo sumy nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- €. Žiados? žalobcu bola Generálnou prokuratúrou SR vedená pod e. VI/4 Gc 94/22/1000-9. O vybavení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol žalobca upovedomený písomne listom zo doa 19.01.2023. Generálna prokuratúra SR preskúmala predmetnú vec a žalobcovi oznámila, že uplatnený nárok eiastoene uznáva a uspokojí v easti náhrady trov obhajoby v sume 3.106,12 €. Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € oznaeila Generálna prokuratúra SR za nepreukázaný a odmietla ho žalobcovi uhradi?. So závermi Generálnej prokuratúry SR o nepreukázaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Vedením trestného stíhania a následným šírením nepravdivých informácii poeas trestného konania bolo znaene zasiahnuté do psychickej sféry žalobcu a do jeho osobnostných práv. Uvedené malo negatívny dopad na jeho súkromný a spoloeenský život.

9. Pod3a § 3 ods. 2 zákona e. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení úeinnom do 31.12.2012 (ialej len „zákon e. 514/2003 Z.z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej easti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

10. Pod3a 4 ods. 1 písm. d) zákona e. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci pod3a § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej

správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj kei ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu pod3a osobitného predpisu.

11. Pod3a § 9 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobi? úkon alebo vyda? rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, neeinnos? orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytoené prie?ahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

12. Pod3a § 9 ods. 2 zákona e. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

13. Pod3a § 15 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokova? na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom pod3a § 4 a 11.

14. Pod3a § 16 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho eas? do šiestich mesiacov odo doa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáha? uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej easti na súde.

15. Pod3a § 17 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutoená škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

16. Pod3a § 17 ods. 2 zákona e. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatoeným zados?ueinením vzh3adom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokoji? ju inak.

17. Pod3a zákona e. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom sa zakladá objektívna zodpovednos? štátu (bez oh3adu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbavi?, ale ktorá predpokladá súeasné splnenie troch podmienok, ktorými sú 1) nesprávny úradný postup, 2) vznik škody a 3) príeinná súvislos? medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Predpoklad súeasného splnenia uvedených troch podmienok znamená, že ak chýba eo i len jedna z podmienok, náhradu škody nie je možné prizna?. Dôkazné bremeno preukáza? podmienky náhrady škody spoeíva na poškodenom, v prejednávanej veci na žalobcovi. Pretože úradný postup nie je spravidla možné právnym predpisom upravi? do najmenších podrobností tak, aby zahaoal všetko, eo je potrebné pri výkone právomoci príslušného orgánu vykona?, treba správnos? úradného postupu posudzova? aj z h3adiska úeelu, k dosiahnutiu ktorého postup príslušného orgánu smeruje. Za nesprávny úradný postup možno považova? každú ialšiu einnos? štátnych orgánov a správnych orgánov, než je einnos? rozhodovacia. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobi? úkon alebo vyda? rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, neeinnos? orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytoené prie?ahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, ako už bolo konštatované vyššie, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou einnos?ou orgánov verejnej moci, než rozhodovacou. Nesprávnym úradným postupom je tak einnos? spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku ureeného povahou, funkciou alebo cie3om postupu. Zodpovednos? štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním bui vôbec nemusí súvisie?, alebo naopak ide o taký postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí. Ak má by? štát skutoene považovaný za materiálny právny štát, musí nies? objektívnu zodpovednos? za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Štát sa nemôže zbavi? zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. Ialšou obligatórnou podmienkou zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jeho

nesprávnym úradným postupom je predbežné prerokovanie nároku u príslušného ústredného orgánu, t. j. v prejednávanej veci u Ministerstva financií Slovenskej republiky, keiže bez tohto predbežného prerokovania nároku sa žalobca nemôže úspešne domáha? uplatneného nároku v obeianskom súdnom konaní.

18. Pod3a rozsudku Najvyššieho súdu SR zo doa 30.11.2009, sp. zn. 4Cdo 183/2009: „Nárok na náhradu škody spôsobenej zaeatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskoneilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu pod3a zákona e. 514/2003 Z. z.. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) zaeatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.“.

19. Súd sa v prvom rade zameral na skúmanie, ei je daná vecná legitimácia strán sporu. Aktívna vecná legitimácia žalobcu je teda v zmysle § 47 ods. 4 zákona e. 7/2005 Z. z. daná. Pasívna vecná legitimácia žalovanej vyplýva z § 3 ods. 1 a § 4 ods. 1 písm. f) zákona e. 514/2003 Z. z., pod3a ktorých štát zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom, prieom vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán pod3a osobitného predpisu v obeianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní. Súd teda konštatuje, že keiže predmetom žaloby je nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, spôsobenej v zmysle § 3 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z. v trestnom konaní je daná pasívna vecná legitimácia žalovanej.

20. Ialej súd skúmal, ei je splnená obligatórna podmienka zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím, ktorou je predbežné prerokovanie nároku u príslušného ústredného orgánu, t. j. v prejednávanej veci Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, keiže bez tohto predbežného prerokovania nároku sa žalobca nemôže úspešne domáha? uplatneného nároku v obeianskom súdnom konaní. Súd mal z predložených listinných dôkazov za preukázané, že žalobca podal doa 07.09.2022 žiados? o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a domáhal sa refundácie sumy v celkovej výške 8.290,- €, pozostávajúcej zo sumy skutoenej škody vo výške 3.290,- € (náklady na obhajobu a právne zastupovanie) a zo sumy nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- €. Žiados? žalobcu bola Generálnou prokuratúrou SR vedená pod e. VI/4 Gc 94/22/1000-9. O vybavení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bol žalobca upovedomený písomne listom zo doa 19.01.2023. Generálna prokuratúra SR preskúmala predmetnú vec a žalobcovi oznámila, že uplatnený nárok eiastoene uznáva a uspokojí v easti náhrady trov obhajoby v sume 3.106,12 €. Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5.000,- € oznaeila Generálna prokuratúra SR za nepreukázaný a odmietla ho žalobcovi uhradi?. So závermi Generálnej prokuratúry SR o nepreukázaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy právny zástupca žalobcu nesúhlasil. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ako obligatórnu podmienku vzniku zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu mal preto súd za preukázanú.

21. Následne sa súd zaoberal preskúmaním samotného nároku žalobcu, teda ei prišlo k naplneniu zákonných podmienok v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) až d) zákona e. 514/2003, ktorých splnenie je zákonným predpokladom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovi.

22. V súvislosti s tým, považoval súd za zásadné uvies?, že má za to, že poeas trestného konania v trestnej veci voei žalobcovi vedenej na Okresnom súde Komárno, sp.zn. 17T/33/2019 nebolo preukázané, že by prišlo k nesprávnemu úradnému postupu, vydaniu nezákonného rozhodnutia, nezákonného zatknutia, zadržania alebo inému pozbaveniu osobnej slobody, rozhodnutiu o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutiu väzbe, žalobca v postavení obžalovaného v trestnom konaní žiadnym spôsobom nenamietal procesný postup orgánov einných v trestnom konaní alebo súdu alebo akéko3vek iné procesné vady. Podstatou trestného konania je preukázanie viny páchate3a skutku, ktorá musí by? preukázaná jasne, ureito a bez dôvodných pochybností. Základnou zásadou trestného práva je v zmysle § 2 ods. 4 Trestného poriadku, že každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Zároveo v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány einné sú povinné v trestnom konaní postupova? tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzh3adom na uvedené má súd za to, že celé trestné konanie vedené orgánmi einnými v trestnom konaní a pred súdom bolo zákonné, neprišlo k žiadnemu procesnému pochybeniu, ktoré by konštatoval odvolací súd (tj. Krajský súd v Nitre) vo svojom uznesení e.k.: 2To/52/2021-635, ktorým rozhodnutie prvého stupoa potvrdil. Orgány einné v trestnom konaní a súd zákonným spôsobom objasoovali smr? syna žalobcu a vzh3adom na dôvodné podozrenie o príeinnej súvislosti medzi manipuláciou žalobcu s elektrickým prúdom a smrte3ným zásahom poškodeného- syna žalobcu elektrickým prúdom vzniesli obvinenie. V konaní pred súdom sa vykonávalo rozsiahle dokazovanie, znalecké dokazovanie, výsluchy znalcom, výsledkom eoho súd dospel k dôvodnej pochybnosti o vine žalobcu, a preto v zmysle §285 písm. a) Trestného poriadku dospel k záveru, že v trestnom konaní nebol s ureitos?ou preukázaný nehodový dej a skutoenos?, že manipulácia žalobcu s elektrickým prúdom bola príeinou smrti jeho syna a preto ho, s poukazom na § 2 ods. 4 Trestného poriadku a základnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ oslobodil. Tieto skutoenosti však žiadnym spôsobom nezakladajú nezákonnos? rozhodnutia a ani nesprávnos? úradného postupu. Napriek tomu, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo doa 30.11.2009, sp. zn. 4Cdo 183/2009, v zmysle ktorého: „Nárok na náhradu škody spôsobenej zaeatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskoneilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu pod3a zákona e. 514/2003 Z. z.. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) zaeatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.“ mal súd za to, že v zmysle uvedeného rozhodnutia žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy patrí.

23. Krajský súd v Nitre v uznesení 5Co/140/2022-432 zo doa 14.6.2023 uviedol, že pokia3 ide o samotný inštitút nemajetkovej ujmy, tak tento vzh3adom na svoj psychický charakter pod3a názoru odvolacieho súdu nie je potrebné v tomto spore u žalobcu preukazova?. Obdobne aj pri posudzovaní existencie príeinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (v danom prípade spoeívajúcom v neprimerane dlhom konaní správneho orgánu) súd prvej inštancie v ialšom konaní vezme zrete3 na súeasnú rozhodovaciu prax vyšších súdnych autorít o tejto problematike, kde napr. z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/207/2018 vyplýva ten záver, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy je daný už samotnou existenciou prie?ahov a s tým spojenou dažkou konania, prieom ho nie je potrebné v konaní preukazova?. V zmysle uvedeného mal súd za to, že príeinnú súvislos? medzi vedením trestného konania voei žalobcovi a ujmou, ktorú poci?uje vo sfére psychickej ako aj fyzickej, nie je potrebné v konaní preukazova? a súd ju v zmysle skutoeností uvádzaných vyššie pokladá za objektívne danú. Rovnako tak pomer vplyvu vedenia trestného konania voei žalobcovi na túto vzniknutú ujm, nako3ko súd má za to, že nie je možné objektívne posúdi? nako3ko je psychický a od toho osa odvíjajúci aj fyzický stav žalobcu, spôsobený samotnou tragickou udalos?ou, stratou die?a?a a aký pomer ma na vzniku tejto symptomatiky vedenie trestného konania voei nemu.

24. Európsky súd pre 3udské práva, kei priznáva spravodlivé zados?ueinenie v zmysle el. 41 Dohovoru aplikovaných na základe okolností prípadu. Európsky súd pre 3udské práva sformuloval pravidlo, ktoré by malo by? základom pre výpoeet náhrady nemajetkovej ujmy v rozsudku Apicella proti Taliansku, ale aj v sérii ialších rozhodnutí vo ôsmich veciach proti Taliansku vydaných 10.11.2004, a to spomínaný Apicella, a ialej E., G. H., I. F. J. X, I. F. J. X, I. a K. L., F. a C. L.. tak, že vo vz?ahu k spravodlivému ureeniu výšky náhrady za nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená dažkou konania dospel ES1P k záveru, že výpoetovým základom je suma, pohybujúca sa medzi 1.000, - 1.500,- € za rok konania (a nie za rok prie?ahu). Dôležité je pritom podotknú?, že nie je pritom rozhodujúci výsledok vnútroštátneho konania, pokia3 ide o nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená dažkou konania. Celková suma bude zvýšená o 2.000,- €, ak má predmet konania pre s?ažovate3a ureitý význam ako je tomu v prípadoch týkajúcich sa pracovného práva, osobného stavu na spôsobilosti na právne úkony, príjmov, alebo osobitne závažných konaní týkajúcich sa života alebo zdravia“.

25. Vzh3adom na uvedené, súd prvého stupoa, v zmysle uznesenia Krajského súdu v Nitre e.k.5Co/140/2022-432 zo doa 14.6.2023 v spojitosti s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky e. III. ÚS/224/2023 zo doa 27.04.2023, v zmysle ktorého súdy nemajú skúma? podrobnosti súkromného a pracovného života s?ažovate3ov, na spôsobenú nemajetkovú ujmu majú h3adie? objektívne, dospel k záveru, že kauzálny nexus medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy je daný už samotnou existenciou prie?ahov a s tým spojenou dažkou konania, prieom ho nie je potrebné v konaní preukazova?. Táto skutoenos? je podporená rozhodnutiami súdov Slovenskej republiky a to napr.: Nako3ko mal súd v konaní, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo doa 30.11.2009, sp. zn. 4Cdo 183/2009, v zmysle ktorého: „Nárok na náhradu škody spôsobenej zaeatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskoneilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu

pod3a zákona e. 514/2003 Z. z..“, že, ako je uvedené vyššie, v danom prípade, boli naplnené predpoklady zodpovednosti štátu na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1 zákona e. 514/2003 Z. z., súd mal za to, žaloba je dôvodná aj bez preukázania vzniku nezákonného rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu a taktiež príeinnej súvislosti vedením trestného stíhania voei žalobcovi a vznikom predpokladov na uplatnenie nemajetkovej ujmy. Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel a žalovanú zaviazal k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 4.289,95 €.

26. Súd pri ureovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z dažky priestupkového konania a to tak, že jej zaeiatok ureil odo doa 28.09.2017, teda doom zaeatia trestného stíhania vydaním uznesenia o vznesení obvinenia žalobcovi EVS: ORP-420/KM-KN-2016 a koniec doom 12.01.2022, teda nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Komárno e.k. 17T/33/2019-581. Medzi uvedenými rozhodnutiami uplynuli 4roky, 3 mesiace a 2dni, t.j. 51,5 kalendárnych mesiacov. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle rozhodnutia ES1P zo doa 10.11.2004 e. 64890/01 vo veci Apicella c/a Taliansko, ktoré je transponované v judikatúre všeobecných súdov Slovenskej republiky napr. (rozhodnutia NS SR e.k.: 4Cdo/171/2005, 6Cdo37/2012, 3Cdo/7/2017), pod3a ktorého poškodenému patrí vo všeobecnosti náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 1000,- € až 1.500,- € za rok trvania nezákonného stavu, resp. konania, nie prie?ahu. Súd mal, s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky e.III.ÚS/224/2023 zo doa 27.04.2023 za to, že pre rozsah ujmy spôsobenej žalobcovi je dôvodné využi? ako výpoetový základ sumu na dolnej hranici hore uvedeného rozpätia finaneného zados?ueinenia a to 1.000,- €/rok, a to z dôvodu, že žalobca nebol obmedzený na osobnej slobode, nebol umiestnený vo vyšetrovacej väzbe, prípadne mu nebol uložený trest odoatia slobody, ei neutrpel závažnú ujmu na zdraví s trvalými následkami. V zmysle uvedeného, súd dospel k výpoetu nemajetkovej ujmy priznanej žalobcovi vo výške 4.289,95 € vypoeítanej tak, že súd priznal žalobcovi za jeden mesiac trvania priestupkového konania sumu 83,33 € (1.000,- € ujma/rok ÷ 12 mesiacov = 83,30 € ujma/mesiac), teda násobené 51,5 mesiacmi (51,5 x 83,30 €)= 4.289,95 €.

27. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, kei žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tohto súdu v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

28. Lehotu na plnenie súd ureil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.